D. III. 1815

Serviciul-Mondial

Corespondenţă internaţională pentru studiul problemei jidoveşti

P. 122741

APARE DE DOUA ORI PE LUNA IN 16 LIMBI
germană / engleză / franceză / rusă / ungară / spaniolă / română / olandeză
suedeză / daneză / norvegiană / sârbă / croată / bulgară / letonă / lituană

Nr. IV/5 **Editura în Frankfurt/Main** **1 Martie 1943**

K/0075

Cuprinsul:

1. Europa în primejdie. — 2. Concursul iudaismului la înfăptuirea alianţei din 1922 dintre Statele Unite, Marea Britanie, Uniunea Sovietelor şi China. — 3. Bolşevismul iudaic, duşmanul de moarte al Europei. — 4. Presa engleză recunoaşte că acest război se poartă în interesul iudaismului. — 5. Marele Muftiu al Ierusalimului şi iudaismul. — 6. Societăţile anonime — mijloace de luptă ale iudaismului împotriva popoarelor băştinaşe. — 7. Ştiri din lumea întreagă. — 8. Recenzie.

Europa în primejdie

„. . . Bolşevismul nu s'a dat niciodată în lături de a arăta pe faţă că nu urmăreşte să revoluţioneze şi să prăbuşească în haosul bolşevic numai Europa, ci că nutreşte aceleaşi intenţii şi faţă de lumea întreagă . . ."

„. . . Ţelul bolşevismului este de a declanşa revoluţia mondială a iudaismului. Iar iudaismul urmăreşte să întindă haosul asupra Reichului şi a întregii Europe, în buna speranţă că va putea astfel să exploateze starea de depresiune a popoarelor, pentru ca sub masca internaţională a bolşevismului să-şi instaureze mai uşor tirania sa capitalistă . . ."

„. . . Aceasta constitue însă o acută periclitare a tuturor popoarelor europene. Se'nşa'ă cel ce ar crede că dacă bolşevismul ar reuşi să se reverse triumfător peste pământul Reichului, s'ar opri undeva la celalt capăt al hotarelor noastre. Bolşevismul duce o politică şi un război de agresiune care urmăreşte să bolşevizeze toate ţările şi popoarele lumii . . ."

„. . . Ştim prea bine că în Est avem de a face cu o forţă infernală care refuză să recunoască până şi cele mai elementare raporturi care sunt în uz între oameni

BIBLIOTECA ... Universitară ... Bucureşti

şi state. Dacă bunăoară Lordul Beaverbrook declară că Europa trebue aşezată sub conducerea Uniunii Sovietelor şi dacă ziaristul iudeo-american Brown înţelege să întregească acest punct de vedere cu cinica afirmaţie că bolşevizarea Europei constitue poate cea mai bună soluţie pentru problema continentului nostru, atunci noi ştim prea bine ce înseamnă lucrul acesta. Ţările europene sunt astăzi la o răspântie hotărîtoare a istoriei lor. Occidentul e în primejdie, indiferent dacă guvernele şi păturile sale intelectuale îşi dau sau nu seama de aceasta."

„In tot cazul poporul german nu e de loc dispus să se plece în faţă acestei primejdii. Indărătul diviziilor sovietice vedem prea bine echipele jidoveşti de lichidare, iar indărătul acestora: teroarea, stafia foametei celei mai cumplite şi a completei anarhii. Şi astfel ne apare şi aici spiritul destructiv al iudaismului internaţional, care găseşte o satisfacţie cinică în a dărâma şi a nimici o cultură de mai multe ori milenară, de care nu se simte legat cu nimic. Suntem deci pe deplin conştienţi de problema istorică pe care trebue s'o rezolvăm. E în primejdie tot ce a creat Occidentul timp de 2 mii de ani. E greu să găsim cuvintele potrivite care să fie în măsură să exprime toată gravitatea acestei primejdii. Şi e cât se poate de semnificativ faptul că ori de câte ori caută cineva să trezească atenţia asupra acestei primejdii, îşi atrage ura şi batjocura iudaismului internaţional, care nu suiere să se vorbească de această chestiune . . ."

„. . . Aşadară nu e vorba de a alege între o Europă veche şi divizată şi una care e pe cale de a se înnoi sub conducerea Axei, ci numai între o Europă care stă sub scutul militar al Axei şi una bolşevică."

„Mai sunt apoi pătruns de convingerea fermă că lorzii şi arhiepiscopii Londrei nici n'au măcar intenţia de a se împotrivi puhoiului bolşevic care ameninţă să înnunde statele europene. Iudaismului i-a succes să pătrundă atât de adânc în viaţa politică şi spirituală a statelor anglo-saxone, încât acestea nici nu mai sunt capabile să-şi dea seama de o asemenea primejdie. In Uniunea Sovietelor iudaismul se camuflează sub mantia bolşevismului, iar în statele anglo-saxone sub cea plutocrato-capitalistă. Metodele cameleonului îi sunt prea bine cunoscute. In toate timpurile a căutat iudaismul să adoarmă vigilenţa popoarelor băştinaşe, pentru a înăbuşi astfel în faşe puterile lor de reacţiune faţă de puternicele sale tendinţi de cotropire . . ."

„. . . Fiind şi eu unul dintre acela care poartă răspunderea viitorului acestei puternice ţări a continentului nostru, îmi revendic dreptul suveran de a identifica primejdia, mai ales atunci când ea nu ne periclitează numai propria noastră ţară, ci şi întregul nostru continent. Ca naţional-socialişti avem datoria de a suna alarma împotriva încercării de învolburare a continentului european de către iudaismul internaţional care şi-a făurit prin bolşevism o putere militară a cărei primejdie nu trebue subestimată."

„. . . Neputinţa democraţiilor occidentale de a înlătura primejdia lor de moarte constitue fără îndoială unul dintre fenomenele sociale cele mai impresionante, iar iudaismul internaţional caută să întreţie cât mai mult această neputinţă. Şi aşa cum pe vremea luptei noastre pentru cucerirea puterii, ziarele jidoveşti au făcut totul ce-au putut pentru a adormi vigilenţa şi rezistenţa noastră faţă de comunism, tentativă care a fost curmată numai prin biruinţa naţional-socialismului, întocmai aşa se petrec astăzi lucrurile la celelalte popoare. Iudaismul se arată a fi şi de astă dată ceea ce a fost totdeauna: o încarnare a răului, un demon al decadenţii şi provocatorul unui haos universal, distrugător de cultură."

„In lumina acestor consideraţiuni, va înţelege oricine mobilele politicei noastre antiiudaice. Iudaismul constitue o primejdie directă pentru viaţa fiecărui popor. Ni-e indiferent cum înţeleg alte popoare să-şi apere fiinţa lor de această primejdie. Felul însă în care înţelegem să ne apărăm noi înşine de această primejdie ne priveşte numai pe noi şi nu permitem nimănui să se amestece în această chestiune. Iudaismul ne apare ca o molimă primejdioasă care are proprietatea de a-şi propaga infecţia cu o mare rapiditate. Iar dacă străinătatea duşmană înţelege să ridice proteste înţepănice împotriva politicei noastre antiiudaice şi să-şi exprime, cu o ipocrizie unică, regretele sale faţă de măsurile ce le luăm împotriva jidanilor, apoi aceasta nu ne poate opri din drumul nostru. In tot cazul Germania n'are intenţia să cedeze acestor ameninţări, ci dimpotrivă ea e hotărîtă să ia cele mai radicale măsuri pentru combaterea lor . . ."

„. . . Poporul german, împotrivindu-se cu armele acestei grave primejdii, împlineşte astfel, alături de aliaţii săi, o misiune europeană, în sensul cel mai curat al cuvântului. In continuarea energică a acestui uriaş război împotriva ciumei mondiale, nu ne vom lăsa câtuşi de puţin abătuţi de urletul iudaismului internaţional. Acest război nu se va termina altfel decât printro victorie deplină."

(Din cuvântarea Ministrului Dr. Goebbels, ţinută în ziua de 18 Februarie 1943, în Palatul Sporturilor din Berlin.)

2. Concursul iudaismului la înfăptuirea alianţei din 1922 dintre Statele Unite, Marea Britanie, Uniunea Sovietelor şi China

Puterile pactului tripartit şi aliaţii lor stau în acest război mondial în luptă cu o formidabilă coaliţie, formată din Statele Unite ale Americei, Marea Britanie, Uniunea Sovietelor şi China. Faptul că Uniunea Sovietelor n'a intrat în război decât în Iunie 1941, iar Statele Unite abia în luna Decemvrie a aceluiaşi an, ne-ar putea face să credem că între cele patru puteri ale coaliţiei n'ar fi existat nici o înţelegere prealabilă privitoare la acest război, ci că atât Uniunea Sovietelor, cât şi Statele Unite ale Americei ar fi intrat în războiu fiecare pentru sine, fără nici un acord prealabil. Iată una dintre cele mai înşelătoare aparenţe. Adevărul e că marea finanţă jidovească a izbutit să realizeze, cu mulţi ani în urmă, o strânsă legătură între aceste patru ţări, pentru ca în cazul unui război împotriva celor ce ar îndrăzni să-şi apere „sărăcia, nevoile şi necazurile" să poată dispune astfel de un formidabil instrument de luptă. Această coaliţie trebuia aşadară să constitue o forţă puternică în mâinile iudaismului internaţional, pentru ca la momentul oportun acesta s'o poată folosi, pe de o parte pentru dărâmarea prin război a tuturor statelor inamice, iar pe de alta ca platformă pentru înfăptuirea planurilor sale de dominaţie mondială. Cu alte cuvinte, scopul coaliţiei: USA — Marea Britanie — Uniunea Sovietelor — China este de a înfrânge cu energie orice rezistenţă faţă de planurile de dominaţie mondială a iudaismului şi de a asigura în felul acesta instaurarea stăpânirii mondiale a acestuia. E meritul Reichsleiterului Alfred Rosenberg de a fi atras, cu ani de zile în urmă, atenţia asupra acestei primejdioase coaliţii, pusă la cale şi înfăptuită de către iudăism. Căci la pagina 13—15 a cărţii Reichsleiterului Alfred Rosenberg, apărută în 1923 cu titlul „Die internationale Hochfinanz als Herrin der Arbeiterbewegung in allen Ländern" („Marea finanţă internaţională ca autoare a mişcărilor muncitoreşti de pretutindeni") (Deutscher Volksverlag, Dr. E. Boepple, München), putem citi următoarele:

„La finea anului 1921 au început la Washington lucrările conferinţei „dezarmării". Era un lucru evident pentru toată lumea că această conferinţă nu era decât o adunare de cei mai autentici reprezen-

tanți ai capitalismului; presa burselor nu s'a dat în lături să-și exprime pe alocurea chiar satisfacția sa deosebită pentru acest fapt. Și totuși presa plutocrată și cea marxistă a avut tupeul să vorbească săptămâni întregi de era cea nouă a păcii ..."

„In timp ce la Washington guri minciunoase preamăreau binefacerile păcii, Senatul american a luat hotărîrea de a intensifica producția chimică de război, pentru a putea face față oricăror conflicte viitoare ... Odată cu luarea acestei măsuri s'a mai hotărît desvoltarea cât mai intensă a armatei."

„Japonia trebuia să renunțe la teritoriile dobândite în două războaie (Partea de Sud a insulei Sachalin 1904 și Shantung 1914). Northcliffe a deschis imediat după aceea o campanie acerbă împotriva acestor „Prusieni ai Orientului". Totul sub firma și'n numele păcii. Iar Isidor Witkowsky (Maximilian Harden), unul dintre reprezentanții cei mai fanatici ai iudaismului din Germania, n'a exprimat numai o părere personală atunci când a scris că pactul celor patru puteri, încheiat la Washington, a disolvat vechea alianță anglo-japoneză și a așezat în locul ei

„cea mai puternică coaliție a vremurilor"

și anume coaliția dintre

„America — Marea Britanie — Rusia și China".

„De fapt caracterul cel mai de seamă al conferinței de la Washington îl aflăm în hotărîrea luată de a invita guvernul sovietic „anticapitalist" la proxima reuniune; Harding a declarat că America a donat Rusiei 250.000 de tone de grâu, accentuând că această donație s'a făcut fără nici o condiție de ordin politic. Această precizare a fost pricepută cum trebue de către conducătorii țărilor vizate, dar nu și de către popoarele a căror vigilență fusese adormită. **Ajutorarea fățișă a conducătorilor sovietici de către finanța internațională a fost hotărîtă la conferința din Washington.** Cum toate popoarele erau stăpânite de un spirit antibolșevic, e de sine înțeles că această hotărîre nu le-a putut fi comunicată și prezentată ca „o necesitate de stat" decât încet și succesiv ..."

„Când la începutul anului 1922 conferința din Washington își terminase lucrările", „Frankfurter Zeitung", ziarul marei finanțe jidovești din Germania, a publicat în numărul său 108 următoarele rânduri:

„In această alianță a amânduror popoarelor anglo-saxone trebue să vedem temeliile unei dominații mondiale a Anglo-saxonilor. Lumea de azi, atât de divizată, nu trebue să privească cu îngrijorare acest fapt. Predominarea puterii anglo-saxone o va duce din nou pe calea ordinei care-i va prii foarte bine. (!) ..."

Iar ziarul cușer „Israelit" din Frankfurt a scris și el următoarele rânduri despre această conferință:

„Binecuvântarea profeților iudei însoțește lucrările conferinței din Washington, chiar dela discursul ei inaugurativ." (Nr. 46, 1922). Profeții iudei erau reprezentați prin jidani ca: Warburg, Strauss, Weizmann, Sokolow (conducători sioniști), Kahn Untermyer, Baruch, Guggenheim, Rothschild, Meyer etc. etc.

Iudaismul internațional a izbutit să îndrepte astăzi această uriașă coaliție, geneza căreia ne-a fost desvăluită de către Reichsleiterul Alfred Rosenberg, împotriva tuturor popoarelor care refuză să accepte robia iudaică. Iudaismul internațional a prăbușit popoarele Europei și ale Asiei într'un război de proporții nemaiîntâlnite până acum. Fronturile acestui război, care va hotări soarta lumii întregi, sunt clar trasate. Din două una: sau iudaismul va izbuti să prăbușească, cu concursul bolșevismului și al vasalilor săi anglo-saxoni, toate popoarele într'un haos indescriptibil, să înalțe pe ruinele Europei și ale Asiei steagul roșu al revoluției bolșevice și să-și înfăptuiască apoi planurile sale de dominație mondială, sau — și aceasta, este convingerea noastră nestrămutată — prin victoria finală a Germaniei și a tuturor aliaților săi, Europa va fi eliberată pentru totdeauna de parasitul iudaic și de instigatorii de război și va intra astfel într'o epocă nouă de liniște și pace ale cărei binefaceri vor iradia asupra lumii întregi.

(Serviciul Mondial)

3. Bolșevismul iudaic, dușmanul de moarte al Europei

S'au împlinit de curând 23 de ani de când, prin prăbușirea regimului țarist și a celui democrat inaugurat de semijidanul Kerensky, bolșevismul și-a deschis calea spre putere. **De atunci încoace bolșevismul a constituit pentru Europa o primejdie permanentă care, cu deosebire în ultimii ani, a crescut mereu, până când a ajuns astăzi un pericol de moarte.**

Dacă popoarele Europei mai trăesc astăzi în liniște și într'un regim de ordine și dacă vechea lor cultură și civilizație s'a păstrat până'n ziua de astăzi, aceasta se datorește numai armatei germane și aliaților acesteia, care cu puteri supraomenești se împotrivesc asaltului masif al bolșevicilor și apără astfel toată Europa de o primejdie care-i amenință de un sfert de secol înseși temeliile culturii sale.

Iată încercările pe care le-au făcut bolșevicii, din ziua întemeierii Uniunii Sovietice și până acum, de a provoca prin mijloace silnice o schimbare în regimul politic al statelor europene, schimbare care să corespundă dorințelor iudaismului internațional:

1. **1918: luptele din țările baltice.**
2. **1918: lupta împotriva libertății Finlandei.**
3. **1918: incercarea de revoluție din Elveția, organizată de jidanii Radek-Sobelsohn și Joffé.**
4. **1918—20: subjugarea Ucrainei.**
5. **1919: revoluția spartachistă din Germania, organizată de jidanii Karl Liebknecht și Rosa Luxemburg.**
6. **1919: dictatura sovietică din Ungaria, sub conducerea jidanului Bela Khun.**
7. **1919: Republica sovietică din München, sub conducerea jidanilor Eisner-Kosmanowsky, Levine și Leviné-Nissen.**
8. **1919—21: revoluția lui Max Hölz din Germania de mijloc.**
9. **1919—21: războiul Uniunii Sovietelor împotriva Poloniei.**
10. **1919—22: lupta împotriva fascismului.**
11. **1925: atentatul din catedrala din Sofia, organizat de jidanul Dimitroff.**
12. **1927 și 1934: Revoluțiile marxiștilor austrieci, organizate de jidanii Otto Bauer, Julius Deutsch și Dr. Breitner.**
13. **1932: revolta dela București.**
14. **1933: incendierea clădirii Reichstagului.**
15. **1934: revolta dela Geneva, inscenată de comunistul Nicolle.**
16. **1934: mișcările de stradă din Paris, în Februarie.**
17. **1934: revoluția din Asturia.**
18. **1934: revolta din Amsterdam.**
19. **1936—39: războiul civil din Spania, deslănțuit de jidanii: Bela Khun-Kohn, Heinz Neumann, Enrique Fischer, Moses Rosenberg, Leo Jacobsohn-Haikiss, Kolzow Ginzburg-Friedländer, Ilja Ehrenburg, Stachewsky, Julius Deutsch, Bruno Frei, Wladimir Bischitzki, Goreff-Rose-Skoblewsky, Erwin Kisch, Wolff, A. Wronski, Ziromsky, Margarita Nelken, Kurt Rosenfeld, Fernando de los Rios, Judalecio Prieto, Alcala Zamora, Osorio y Gallardo, Marcelino Pascua etc. etc.**
20. **1939—40: agresiunea împotriva Finlandei.**
21. **1939—40: ocuparea țărilor baltice, a Poloniei de Est, a Basarabiei și a Bucovinei de Nord.**
22. **1941: concursul dat loviturii de stat din Belgrad.**
23. **1942: bolșevizarea progresivă a Angliei, drept consecință a pactului anglo-sovietic.**

Acțiunile acestea — la care se mai adaogă și atentatul din Senatul României, organizat de jidanul Goldstein, precum și incursiunea bolșevică dela Tatar-Bunar (Basarabia) — întreprinse de bolșevici, din 1918 și până astăzi, pentru a aduce Europa sub influența politică a Moscovei, adică a iudaismului, s'au ținut lanț. Conducătorii iudeo-bolșevismului au căutat ca în acești 25 de ani să subjuge toată Europa, fie prin atâtarea de răscoale în diferite țări fie direct prin agresiuni armate. Dela primele agresiuni săvârșite în anul 1918 împotriva țărilor baltice și Finlandei și până la ocuparea cu forța armelor a provinciilor baltice, în 1940, și la agresiunea împotriva Finlandei din 1939/40 — seria atentatelor săvârșite de bolșevici împotriva țărilor europene se ține lanț. Cel de al doilea front pe care urma să-l constitue Anglia împotriva Germaniei încă în anul 1942, pentru a porni astfel un atac concentric asupra Europei, a fost pus la cale cu scopul de a înlătura cea mai puternică cetățuie a continentului și de a deschide astfel calea bolșevismului și cu aceasta iudaismului în spre inima Europei.

E un lucru prea bine cunoscut că toate aceste încercări bolșevice de a produce o schimbare radicală în politica Europei au fost regisate direct sau din umbră de jidani, precum tot jidani au fost autorii spirituali ai acestor planuri de revoluționare bolșevică.

Așa dară de 25 de ani caută iudaismul să subjuge Europa cu ajutorul bolșevismului și n'a scăpat nici o ocazie de a semăna neliniștea printre popoarele europene și de a le distruge prin revoluții și război.

Lupta de apărare pe care o poartă astăzi Germania și aliații ei împotriva iudaismului și a bolșevismului corespunde așadară intereselor întregii Europe.

De aici rezultă că toate popoarele europene au datoria sfântă de a mobiliza toate forțele pentru lupta de apărare a acestui continent, așa precum o face Germania și aliații săi, de aproape doi ani de zile. Fie ca ele să-și amintească mereu că de acum încolo numai două sunt soluțiile posibile: sau Europa va fi eliberată odată pentru totdeauna de parasitul iudaic și de coșmarul iudeo-bolșevic și merge sub conducerea lui Adolf Hitler spre un mare viitor, sau acest continent se va prăbuși în haosul revoluției iudeo-bolșevice și se va îneca într'o mare de sânge.

(Serviciul Mondial)

4. Presa engleză recunoaște că acest război se poartă în interesul iudaismului

Ziarul francez „L'Echo de Nancy" a publicat la 4 Februarie 1943 sub titlul de „Le probleme juif en Afrique du Nord" (Problema jidovească în Africa de Nord) un interesant articol, din care desprindem următoarele:

„Ziarul „News Chronicle" continuă atacul său împotriva lui Giraud și insistă cu deosebire asupra declarației ex-generalului că problema jidovească din Africa de Nord constitue o problemă de competența exclusivă a administrației franceze. **„Aliații luptă pentru anumite principii"**, scrie numitul ziar. **„Unul dintre aceste principii e dreptul jidanilor de a se bucura de aceleași privilegii ca și concetățenii lor.** Cel ce ar refuza să le recunoască jidanilor aceleași drepturi, ar da dovada că e animat de mentalitatea fascistă. Până și acțiunile militare trebue să fie în deplin acord cu respectarea acestor principii fundamentale. Faptul că nu s'a recunoscut aceasta, a păgubit foarte mult cauzei Aliaților în Africa de Nord ..."

„Corespondentul ziarului „Svenska Dagbladet" anunță că declarațiile ex-generalului Giraud, privitoare la problema jidovească, au provocat o puternică îngrijorare la Londra ..."

„Trecerea pe care o au teoriile fasciste în ochii lui Giraud", scrie editorul ziarului „Evening Standard", „este o chestiune care-i privește pe toți aliații. Dacă **discriminarea jidanilor va mai continua, atunci aceasta ar constitui o atingere profundă a idealului pentru care luptă toți Aliații."**

Aceste ieșiri ale ziarelor engleze sunt cât se poate de semnificative, pentrucă ele ne arată nervozitatea cu care reacționează presa britanică, atunci când e vorba de problema jidovească. Generalul trădător Giraud desigur că nu poate fi bănuit de a nutri idei antiiudaice și filofasciste. Dânsul s'a ridicat numai împotriva faptului că Englezii și cu deosebire Americanii consideră Africa franceză de Nord ca

propriul lor domeniu colonial şi că ei taie şi spânzură pe acolo după bunul lor plac, fără să ţină câtuşi de puţin seama de interesele populaţiei franceze. Aşadară declaraţia lui Giraud, că problema jidovească din Africa franceză de Nord e o chestiune pur franceză, nu trebue interpretată ca o atitudine duşmănoasă faţă de jidani, ci numai ca un protest împotriva samovolniciilor săvârşite de Anglo-saxoni în acest teritoriu. Deşi faptul acesta e cât se poate de clar, totuşi presa engleză — extrem de suspectibilă şi nervoasă când se pune în discuţie problema jidovească — se repede asupra ex-generalului Giraud şi-i atribue o atitudine antiiudaică pe care acesta nici n'a luat-o vreodată. Acest fapt ne arată halul de nervositate şi nesiguranţă în care se găseşte iudaismul care, deşi e stăpân pe presa englezească şi dispune astfel de o importantă forţă combativă, a început totuşi să vadă pretutindeni duşmani, chiar şi acolo unde n'au fost niciodată. Acesta constitue cel mai bun semn că iudaismul începe să se clatine în credinţa sa asupra rezultatului acestui război.

Faptul însă că presa englezească nu se dă înlături de a recunoaşte pe faţă că Aliaţii poartă acest război pentru satisfacerea intereselor iudaice, constitue o nouă dovadă a subordonării guvernului englez şi american faţă de iudaismul internaţional, pentru interesele căruia varsă sângele propriilor lor popoare. (Serviciul Mondial)

5. Marele Muftiu al Ierusalimului şi iudaismul

Cu prilejul sărbătorii „Idul-Adha", Marele Muftiu al Ierusalimului a rostit o cuvântare în care a declarat printre altele următoarele:

Islamul stă astăzi în luptă pentru eliberarea sa din lanţurile sclaviei. Numai prin încordarea tuturor forţelor noastre şi printr'un spirit nemărginit de jertfă ne vom putea dobândi dreptul la existenţă şi libertatea.

Duşmanilor noştri care nu s'au dat în lături dela nici un mijloc pentru a ne umili, le vom opune cea mai categorică rezistenţă.

Printre aceşti duşmani ai Islamului şi ai Arabilor trebuie să-i numărăm în primul rând pe jidani, căci aceştia şi-au manifestat din capul locului ura lor înverşunată faţă de creatorul religiei islamice şi şi-au atins ţinta râvnită de atâta vreme, de a provoca un război în care să se încaere pe viaţă şi pe moarte popoarele lumii întregi, numai pentru ca dânşii să-şi poată satisface poftele lor jidoveşti. Şi pe Arabi i-au silit jidanii să înceapă un război de existenţă, prin faptul că au încercat, cu toate mijloacele imaginabile şi cu toată ura caracteristică rasei lor, să scoată şi să extermine populaţia arabă de pe sfântul pământ al Palestinei.

Însuşi şeful sionist Dr. Chaim Weizmann a declarat că:

„Africa franceză de Nord va constitui prima punte de legătură dintre cele două uriaşe centre jidoveşti, între New-York şi Ierusalim."

USA şi Marea Britanie au sprijinit cu toate puterile ţelurile jidoveşti şi au zugrumat, prin acte de teroare, sânge şi foc toate protestele Arabilor şi ale Islamului.

400 de milioane de adepţi ai Islamului zac dela un capăt la altul al pământului nostru în sclăvia acestor puteri teroriste, la care se mai adaogă şi bolşevismul cu ateismul său distrugător, care caută să ducă la pierzanie, prin prigoane şi asuprire, 40 de milioane de Mohamedani. Lăcaşuri de închinăciune şi locuri de pelerinaj au fost distruse, iar oamenii noştri au fost masacraţi în mod bestial. Acest masacru al bărbaţilor, femeilor şi copiilor noştri a fost înfăptuit atât prin armele cât şi prin politica anglo-americană. Nici Arabii şi nici Islamul nu va putea să dea vreodată uitării aceste victime ale capitalismului jidovesc, ori pe care petec de pământ vor fi căzut ele: în Palestina, în Hadramaut, în Irac, Egipt sau Uniunea Sovietică. **Acest război, deslănţuit la iniţiativa iudaismului, constitue pentru Mohamedani un bun prilej de a se elibera de asuprirea şi teroarea care s'au abătut asupra lor.** Această sărbătoare a jertfei să-i amintească fiecăruia de datoria ce o are, de a da totul în această luptă pentru existenţa şi libertatea noastră.

Acestea sunt cuvintele rostite de Marele Muftiu al Ierusalimului. Prigoana sângeroasă şi robirea completă a popoarelor islamice de către capitalismul iudeo-anglo-saxon ne arată cum nu se poate mai bine valoarea frazelor despre „libertatea democrată şi dreptul de autodeterminare a popoarelor", de care face atâta caz însuşi preşedintele Roosevelt, reprezentantul cel mai de seamă al intereselor iudaice, şi în numele cărora pretind că luptă popoarele anglo-saxone. Faptul că cel mai puternic pilon al coaliţiei duşmane e Uniunea Sovietelor în care, după cum se ştie, nu există nici dreptul de autodeterminare al popoarelor şi nici libertatea omului ca atare, constitue pentru fiecare om cu judecata clară cea mai bună dovadă că politicenii anglo-saxoni nu sunt de loc de bună credinţă, când afirmă că luptă pentru „libertăţile democratice".

(Serviciul Mondial)

6. Societăţile anonime — mijloace de luptă ale iudaismului împotriva popoarelor băştinaşe

Am publicat în numărul nostru trecut prima parte a articolului scriitorului Roberto Pavese despre „societăţile anonime", care a apărut în numărul 357 din Decemvrie 1942 al cunoscutei reviste „La Vita Italiana".

Acest articol ne demonstrează mai întâi că societăţile anonime sunt invenţia spiritului iudaic. Autorul trece apoi la analiza mai amănunţită a acestor societăţi şi ne desvălue caracteristicele sale specifice. Publicăm astăzi, cu unele mici prescurtări, şi a doua parte a acestui atât de instructiv articol:

„Trucurile folosite de societăţile anonime îi silesc pe financiarii noştri să-şi bată capul pentru a descoperi arta cu care reprezentanţii acelor societăţi izbutesc să ocolească legile şi măsurile decretate de stat pentru ecrotirea vieţii sale economice."

„Inmulţind mereu numărul societăţilor anonime, Israel şi sateliţii săi le unesc apoi în trusturi şi cartele, prin care dobândesc monopolul materiilor prime, în concurenţă cu statul şi împotriva intereselor statului: pentru a ajunge astfel în stăpânirea unui complex de bunuri care e destul de puternic, pentru ca prin diferite manopere şantagiste să primejduiască însăşi autonomia politică a statului.

In urma frustrării fiscului de către societăţile anonime, statul se vede păgubit şi nevoit să-şi acopere bilanţurile deficitare. Şi atunci masele mari ale muncitorimii se pomenesc încărcate cu dări, pe care de fapt ar trebui să le suporte casta nesăţioasă a acţionarilor. Astfel ocolirea legilor fiscale constitue de fapt un nou factor de exploatare a maselor, deoarece şi el contribue la promovarea procesului de trecere a banului din mâna clasei muncitoare în cea a paraziţilor sociali. Iar nemulţumirile care se nasc şi sporesc mereu în masele largi ale populaţiunii de pe urma multiplelor contravenţii ale societăţilor anonime aduc guvernele în situaţia de a trebui să aleagă între revoluţie şi război: între războiul civil, un leac care-i mai rău decât boala însăşi, şi războiul extern, care aduce cu sine un dezechilibru şi mai mare în aceste raporturi, prin trecerea într'o măsură sporită a averii statelor beligerante în casetele de aur ale plutocraţiei internaţionale."

„A-i obiliga pe cei săraci la plata impositelor înseamnă a sădi germenele revoluţiei, fapt care nu poate fi decât în detrimentul statului, care în goana lui după veniturile mici sacrifică pe cele mari. Pe lângă aceasta trebue să mai ţinem seama şi de faptul că impunerea proprietăţilor aduce cu sine o simţitoare stagnare în creşterea averii particulare, a cărei sporire a fost promovată până acum în mod intenţionat, pentru ca ea să poată constitui o contrapondere faţă de puterea şi finanţele regimurilor neiudaice."

„Un impozit progresiv ar aduce venituri mai mari decât unul egal pentru toată lumea: acesta însă ni-e acum binevenit, pentrucă ne dă posibilitatea de a provoca nelinişte şi nemulţumiri în populaţia neiudaică." („Protocoalele Înţelepţilor Sionului, protocolul XX.")

E aşadară de sine înţeles că diferitele legi, care sunt menite să limiteze independenţa financiară a societăţilor anonime, nu sunt de ajuns pentru a anihila toate inconvenientele şi pagubele provocate de acestea ... Impotriva societăţilor anonime nu ne putem apăra decât întrun singur fel: desfiinţându-le. N'am văzut până mai dăunăzi că societăţile anonime se încumetă chiar să susţină părerea că legile antiiudaice sunt ridicole?"

„Să nu ni se spună că societăţile anonime sunt astăzi ca şi desfiinţate. Se înşală cel ce crede că prin măsurile legale care s'au luat, societăţile anonime şi-au pierdut caracterul lor nociv, întrucât, cel puţin teoretic, ele ar fi fost absorbite de sistemul corporatist. Rămâne în picioare faptul că notele caracteristice ale acestor asociaţii: adică lipsa oricărei responsabilităţi reale, caracterul anonim al întreprinderii şi dificultatea exercitării unui control eficace, au trecut dela societăţile anonime asupra corporaţiei însăşi, aşa încât de fapt astăzi nu mai ştim dacă primele au fost absorbite de ultima sau invers. Ascunşi în cele mai îndepărtate cotloane ale societăţilor anonime, speculanţii şi cei ce urmăresc să se ridice pe treptele înalte ale ierarhiei politice sabotează sforţările statului şi continuă să se folosească — creându-i de astă dată chiar o baza legală — de vechiul tric jidovesc de a dirija viaţa poporului prin oameni de paie cari îşi împrumută numai numele, pentru a fi apoi puşi pe linia moartă — şi toate acestea pentru a salvgarda drepturile revoluţiei."

„N'ar fi deci o măsură dintre cele mai folositoare dacă am opera cât mai radical acest abces şi l-am îndepărta din organismul politic şi economic al naţiunii, tăindu-le astfel jidanilor orice curaj de a mai acţiona în această direcţie? Internaţionala jidovească nutreşte intenţii foarte clare în ce priveşte tratamentul pe care are de gând să-l aplice acelor centre de speculă, mai mult sau mai puţin secrete, care sunt elementele de legătură drintre societăţile anonime şi bursă:

„Imediat ce vom ajunge la dominaţia mondială, vor înceta toate aceste maşinaţiuni frauduloase, pentrucă ele n'ar mai corespunde intereselor noastre; la fel vom închide toate bursele de efecte, pentrucă nu vom putea admite ca prestigiul stăpânirii noastre să fie compromis prin variaţii de curs a hârtiilor noastre de stat. O lege va stabili că valoarea de curs trebue să fie identică cu cea nominală şi că nu se admite nici o variaţie în această privinţă. Fiecărei urcări de curs îi urmează şi o scădere şi noi am determinat în mod voit urcări de curs, pentru a devaloriza hârtiile de valoare ale populaţiei neiudaice." („Protocoalele Înţelepţilor Sionului, protocolul XXI.)

„Şi aceste măsuri, de autentică factură fascistă, ne arată măsura sinceităţii jidoveşti privitoare la susţinerea principiilor democrate."

„De acum încolo democraţia şi economia liberală sunt vechi idoli ai iudaismului, buni numai pentru a induce în eroare pe naivi."

„Şi nu e nevoie de prea multe cuvinte, ca să arătăm mai precis însemnătatea politică a uriaşelor speculaţiuni, prin care marea finanţă internaţională a căutat să manevreze — prin societăţi anonime şi trusturi — naţiunile proletare."

„Înţelepţii Sionului" ne-au arătat doar că Sinagoga urmăreşte următoarele ţeluri politice şi financiare:

1. de a zdruncina prin speculaţiuni sistematice stabilitatea preţei materiilor prime şi a muncii, care şi ea e considerată ca o marfă, în economia liberală;

2. de a-i îmbogăţi, prin diferite speculaţiuni, ca cele în legătură cu societăţile anonime, pe cât mai mulţi jidani pe spinarea clasei muncitoreşti;

3. de a frustra fiscul şi alte organe de ale statului şi de a determina în felul acesta o sporire a birurilor care să apese asupra claselor sociale mai puţin avute, şi de a micşora în acelaşi timp averea statului prin exploatarea privilegiilor de care se bucură naţiunile posesoare de mari cantităţi de aur faţă de valutele altor naţiuni;

4. de a determina guvernele să se folosească cât mai adesea de sistemul împrumuturilor externe care constitue o uriaşă hipotecă asupra naţiunilor debitoare, pentru ca acestea, în neputinţa de a-şi amortiza datoriile, să accepte sclavajul politic şi pe deasupra să fie nevoite a se lăsa stoarse de toate bogăţiile lor;

5. de a exploata, la momentul oportun, nemulţumirile poporului, pentru a provoca revolta acestuia şi pentru ca prin revoluţia socială să ajungă apoi la confiscarea bunurilor acelor nejidani, care fiind mai mult sau mai puţin de bună credinţă, fuseseră câştigaţi pentru cauza jidovimii;

6. de a îndruma prin revoluţie lucrurile întracolo, ca puterea în stat să ajungă, sub forma unui regim pseudonaţional şi de extrem despotism, în mânile lui Israel."

„Uniunea Sovietelor reprezintă întrun fel proba generală menită să ducă la înfăptuirea planului de dominaţie mondială a lui Israel. Ideile sale sunt în rezumat următoarele:

„E de sine înţeles că noi nu vom tolera ca în statul nostru să se aplice politica economică pe care am recomandat-o neiudeilor. Fiecare împrumut de stat e semnul unei slăbiciuni şi constitue o abdicare dela drepturile statului. Împrumuturile atârnă ca o sabie a lui Damocles deasupra capetelor domnitorilor care, în loc să ajungă în posesiunea banilor trebuitori prin aşezarea unui bir asupra supuşilor lor, vin cerşind cu mânile întinse la băncile noastre. Împrumuturile externe sunt ca nişte lipitori aplicate la organismul statului, de care nu te poţi debarasa decât doar dacă, fiind sătule, cad singure sau dacă statul se cotoroseşte cu forţa de ele. Dar statele neiudaice nu caută să scape de aceste lipitori, ci dimpotrivă le înmulţesc mereu, aşa încât în cele din urmă ele trebue să sucombe în urma acestei sinucideri liber consimţite."

„Câtă vreme împrumuturile se făceau numai pe piaţa internă, banii neiudeilor săraci treceau pur şi simplu în buzunarele celor bogaţi. După ce însă am izbutit să ne aservim prin mită persoane marcante şi să le facem să contracteze împrumutri externe — toate bogăţiile statelor au început să treacă în casetele noastre, iar neiudeii au devenit vasalii noştri." („Protocoalele Înţelepţilor Sionului, protocolul XX.")

„Orice comentar e de prisos."

(Serviciul Mondial)

7. Ştiri din lumea întreagă

Anglia

Cei mai înalţi demnitari ai bisericii anglicane continuă a-i da bolşevismului tot concursul. Astfel bunăoară, duminecă la 21 Februarie 1943, s'au oficiat din nou în toate bisericile Angliei servicii divine pentru prosperitatea statului ateu şi antireligios, care e Uniunea Sovietelor. Aceste servicii divine au fost anunţate din timp printro declaraţie comună, semnată de arhiepiscopul de Canterbury, faimosul filobolşevic, în numele bisericii scoţiene, şi de reprezentantul conciliului bisericii libere engleze. Şi cardinalul catolic Hinsley a dispus oficierea unui asemenea serviciu divin.

Franţa

Corespondentul ziarului „Les Nouveaux Temps" comunică, că'n Monitorul Oficial francez a apărut de curând o lege potrivit căreia li se interzice jidanilor orice călătorie, fără nici o excepţie.

Bulgaria

Poliţia bulgară a arestat în portul Cavala membrii unei bande de contrabandişti din Gr care nu se îndeletniceau numai cu contraband mărfuri, ci şi cu trecerea clandestină a jida bogaţi din Bulgaria în Grecia. Printre alţii a arestat şi un jidan care era pe cale de a trec 300 de mii de leva în mod clandestin în Grecia. cum ne informează ziarele din Sofia, în timpul urmă i-a reuşit unui mare număr de jidani să p sescă Bulgaria în acelaşi fel. Odată ajunşi pe toriul grecesc, aceşti jidani caută să treacă Turcia în Siria, Palestina, Irac sau Iran, unde, ocrotiţi de autorităţile engleze, pot să continue o lor de despuiare a populaţiei băştinaşe.

Ungaria

Avioane engleze au aruncat acum câtva timp volante asupra Budapestei, în care „scriitori şi toare de seamă, aparţinând neamului ungur apelează la populaţia ungară să dea concursu „Uniunii Sovietice „care luptă pentru umanita drepturile omului." Aceste foi volante au fost nate de: Bela Balász, Andreas Gábor, Alexa Gergely, Julius Háj, Bela Ilyés, Julia Kenye Charlotte Lányi, Georg Lukács şi Desider záry. Această propagandă sovietică, organizată mijloace atât de moderne, a stârnit în popul ungară doar scârbă şi desgust, deoarece autorii acei „scriitori şi scriitoare de seamă", sunt cu jidani care cu ani de zile în urmă au fost nevoiţ părăsească Ungaria din cauza propagandei lor muniste.

Uniunea Sovietelor

Uniunea Sovietelor a hotărît, în deplină înţeleg cu guvernul englez, să numească reprezenta diplomatici în toate ţările arabe ale Orientului ap piat. E de sine înţeles că diplomaţii bolşevici nu ezita de a organiza şi'n aceste ţări propaganda spionajul lor. Toţi aceşti reprezentanţi diploma ai regimului bolşevic sunt subordonaţi „centr diplomatice pentru ţările musulmane". Cercu mohamedane îşi dau prea bine seama de ţel urmărite printro asemenea „centrală diplomatică"

Turcia

La frontiera turco-siriană au fost arestaţi nou zece jidani care voiau să se eschiveze prin f dela plata birului excepţional, instituit de guver turc asupra averii. Alţi jidani fugari au fost ares la Sparta şi întemniţaţi în Ancara.

Tripolitania

Autorităţile engleze de ocupaţie din Tripolita au stabilit cursul lirei engleze faţă de cea italie la 1:480. In felul acesta li-e dată posibilitatea jefuiască şi să prăbuşească în mizerie toată po laţia tripolitană.

Cum jidanii Tripolitaniei au avut grijă ca s schimbe tot capitalul lor în valută engleză, înainte de ocuparea Tripolitaniei de către trup engleze, această măsură a autorităţilor engleze permite acum să-şi dobândească averi imense detrimentul populaţiei băştinaşe.

Statele Unite

Jidanul Litwinoff-Finkelstein, ambasadorul Uniunii Sovietelor din Statele Unite, intenţionează să viziteze în curând Statele Americei de Sud, pentru stabilirea relaţiilor diplomatice cu aceste ţări care nu-s'au arătat până acum dispuse să întreţină asemenea relaţii. Fireşte că acest plan al ambasadorului bolşevic a stârnit o vie satisfacţie în cercurile politice din Washington, care s'au străduit mereu să le facă Sovietelor pretutindeni o atmosferă cât mai favorabilă. Se pare că din toată populaţia sud-americană numai jidanii sunt conştienţi de faptul că această nouă iniţiativă a lui Litwinoff-Finkelstein va contribui în mare măsură la bolşevizarea Americei de Sud. Aşa se şi explică entuziasmul ce-l arată iudaismul pentru această iniţiativă.

Honduras

Congresul francmasonilor din America meridională, ţinând seama de meritele excepţionale pe care le-a dobândit Roosevelt pentru francmasoneria mondială, a dispus ca la toate sediile lojelor din Honduras sa se atârne portretul lui Roosevelt.

Această ştire constitue o nouă confirmare a legăturilor strânse dintre Roosevelt şi francmasoneria mondială.

Columbia

Presiunea pe care a exercitat-o Roosevelt asupra statelor Americei de Sud pentru stabilirea de relaţii diplomatice cu Uniunea Sovietelor, a început să dea roade. Astfel ziarul „Exchange Telegraph" publică ştirea că după stabilirea relaţiilor diplomatice dintre Uruguay şi Uniunea Sovietelor, acum de curând s'a hotărît şi Columbia să păşească pe aceeaşi cale.

Bolivia

In minele de cositor ale societăţii Patinjo din districtul Potosi (Bolivia), a izbucnit o grevă muncitorească de proporţii atât de vaste, încât guvernul s'a văzut nevoit să proclame starea de asediu. Incercările armatei de a înfrânge greva cu orice mijloc n'au dus până acum la nici un rezulat. In faţa acestei situaţii guvernul s'a văzut nevoit să procedeze la arestarea tuturor şefilor comunişti şi a stabilit în felul acesta vina pe care o poartă aceştia la organizarea grevei.

Astfel infiltraţia sistematică a bolşevismului în statele sud-americane a fost pe deplin verificată şi ea constitue în acelaşi timp dovada clară a politicei de destrămare pe care o practică Roosevelt faţă de acele state. Cum pe de altă parte au emigrat în timpul din urmă în Bolivia numeroşi jidani, nu poate încăpea nici o îndoială că aceştia se dedau şi aici la pregătirea atmosferei prielnice pentru izbucnirea revoluţiei mondiale.

Australia

După cum ne comunică Agenţia Reuter din Canberra, ministrul de externe din Australia Dr. Evatt a ridicat interdicţia apariţiei ziarelor comuniste. Aşadară şi Australia a capitulat în faţa colosului bolşevic. Nu încape nici o îndoială că bolşevizarea tuturor ţărilor de sub stăpânirea coaliţiei anglo-saxone e în plin mers.

(Serviciul Mondial)

8. Recenzie

„A Zsidóság Térfoglalása Gyöngyösön 1919-ig" („Pătrunderea jidanilor în Gyöngyös până la 1919") de Ladislaus Bachó de Deszér, locot. col., Gyöngyös, 1941, 160 pagini.

Această carte ocupă un loc deosebit în atât de bogata literatură antiiudaică a Ungariei. Pătrunderea jidanilor în oraşele ungare n'a fost cercetată aproape de loc în mod ştiinţific. Cu deosebire autori jidani au fost aceia care ne-au dat până acum o privire generală asupra modului în care s'a infiltrat iudaismul — începând de prin 1867 — în oraşele ungare, „maghiarizându-le". Evident că prin această „maghiarizare" iudaismul n'a înţeles altceva decât jefuirea şi subjugarea populaţiei băştinaşe a oraşelor ce le ocupase. Acest studiu, bazat pe date istorice şi statistice precise, constitue prima contribuţie strict ştiinţifică a Ungariei la elucidarea procesului de pătrundere a iudeilor în oraşele sale. Felul în care s'a produs iudaizarea oraşului Gyöngyös poate constitui un exemplu impresionant de cum s'au întâmplat lucrurile şi'n celelalte oraşe ungare. Lucrarea aceasta constitue apoi o gravă acuză pentru toată era liberalistă, care a lăsat toată ţara în prada puhoiului jidovesc. Este un deosebit merit al autorului de a ne fi dat prin lucrarea sa nu numai o oglindă fidelă a gradului de iudaizare a unui singur oraş, ci odată cu aceasta şi o imagine generală asupra stărilor de lucru din toată ţara.

Autorul ar aduce un mare serviciu propriei sale ţări şi tuturor celor ce luptă pentru eliminarea elementului jidovesc din sânul Europei, dacă ar da publicităţii şi alte lucrări asupra iudaizării oraşelor ungare şi a răpândirii jidanilor asupra întregii sale ţări.

(Serviciul Mondial)

Director: Dipl.-Ing. A. Schirmer. Redactor-şef: Erich Schwarzburg. Adresa: „Welt-Dienst", Frankfurt am Main, Postschließfach 600. Abonamentul: pe jumătate de an 3 RM. pe un an 6 RM: pentru România: pe jumătate de an 100 de lei, pe un an 200 de lei. A se menţiona ediţia în limba dorită. / Plăţi: în Germania la: Dresdner Bank, Depositenkasse H. Frankfurt a. M., sau Postscheckkonto Frankfurt a. M. nr. 6201; în România la: Românische Bankanstalt, Bucureşti, str. Lipscani 51-53, pentru Dresdner Bank, Frankfurt a. M.; în Ungaria la: László Levatich, Postsparkassenkonto nr. 40703, Budapesta; în Danemarca la: Kopenhaga, Postcheckkonto nr. 24905; în Suedia la: Stockholm, Postscheckkonto nr. 4277. / Reproducerea permisă şi chiar dorită, dar numai cu menţionarea sursei (Welt-Dienst, Frankfurt a. M.) şi trimiterea a 5 exemplare justificative.

148/po.08.84

ANTIC. 6
LB I
25